

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Cdo/141/2017
Identifikačné číslo spisu: 7115216317
Dátum vydania rozhodnutia: 25.09.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Oľga Trnková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7115216317.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletého U. C., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, bývajúceho u matky, dieťa rodičov - matka: Y. C., bývajúca v O., zastúpená Advokátskou kanceláriou KRAL PARTNERS s.r.o., v Košiciach, Kukučínova 7, v mene a na účet ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Miroslav Kráľ, otec: Ing. U. C., bývajúci v W., zastúpený JUDr. Pavlom Gombosom, advokátom v Košiciach, Letná 45, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté dieťa, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn.18P/97/2015, o dovolaní otca maloletého dieťaťa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 30. septembra 2016 sp.zn. 8CoP/218/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I rozsudkom z 29. januára 2016 č.k. 18P/97/2015-163 zvýšil výživné otca na maloletého zo 7.000 Sk, t.j. 232,35 EUR na 600 EUR mesačne, ktoré je povinný zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu matke maloletého od 1. júla 2015 do budúca. Otcovi maloletého uložil povinnosť prispievať na tvorbu úspor maloletého 400 EUR mesačne, ktoré je otec povinný zaplatiť vždy do 15. dňa v mesiaci dopredu na účet, ktorý je povinná zriadiť matka maloletého v lehote 3 dní od právoplatnosti napadnutého rozsudku s vinkuláciou do plnoletosti maloletého, od 1.júla 2015 do budúca. Dlžné výživné 2.543,55 EUR za obdobie od 1.júla 2015 do 31.júna 2016 uložil otcovi zaplatiť matke maloletého do 15 dní od právoplatnosti napadnutého rozsudku a dlžné výživné na tvorbu úspor 2.800 EUR za obdobie od 1.júla 2015 do 31.januára 2016 zaplatiť na účet zriadený matkou maloletého v lehote 10 dní od zriadenia tohto účtu a oznámenia čísla účtu matkou. V prevyšujúcej časti návrh matky zamietol a žiadnemu z účastníkov konania nepriznal náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Košiciach na odvolanie otca maloletého rozsudkom z 30. septembra 2016 sp.zn. 8CoP/218/2016 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny a v odôvodnení sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia . Na zdôraznenie správnosti

rozhodnutia doplnil ďalšie dôvody [387 ods. 1,2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“)].

3. Otec maloletého dieťaťa podal proti rozsudku odvolacieho súdu dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov vo výške výživného a nedostatočne zistený skutkový stav veci.

4. Navrhovateľka vo vyjadrení k dovolaniu ho žiadala odmietnuť ako nedostatočne odôvodnené.

5. Na konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa s účinnosťou od 1. júla 2016 vzťahuje zákon č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“). V zmysle § 2 ods. 1 CMP sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže CMP vo veciach starostlivosti súdu o maloletých neustanovuje inak (pozri § 76 a 77 CMP), dovolací súd ďalej skúmal možnosť aplikácie ustanovení CSP pre konanie o dovolaní otca maloletého dieťaťa.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 CSP), a to oprávnenou osobou, po preskúmaní prípustnosti dovolania dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

7. Najvyšší súd v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 opakovane (pozri napríklad sp.zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 209/2015, 3 Cdo 308/2016, 5 Cdo 255/2014) uviedol, že právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v občianskoprávnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

8. Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol CSP v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp.zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 92/2012).

9. Prípustnosť dovolania sa v novej právnej úprave v porovnaní s úpravou účinnou do 30. júna 2016 zásadným spôsobom zmenila. Právna úprava civilného sporového konania účinná od 1. júla 2016 nanovo a v porovnaní s predchádzajúcou úpravou odlišne (prísnejšie) formuluje náležitosti dovolania. Oproti úprave účinnej pred týmto dňom ide ďalej v tom zmysle, že nevyžaduje len to, aby bol dovolateľ [fyzická osoba, ktorá nemá právnické vzdelanie (poznámka dovolacieho súdu: ďalší text tohto uznesenia sa týka takéhoto dovolateľa)] zastúpený advokátom, ale aj to, aby už podané dovolanie bolo spísané advokátom (§ 429 ods. 1 veta druhá CSP). Zmyslom tejto právnej úpravy je vytvoriť v civilnom sporovom konaní procesný filter na zjavne neopodstatnené, neprípustné, protirečivé alebo rozporuplné dovolania a zabezpečiť, aby podané dovolanie malo všetky potrebné náležitosti.

10. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

11. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa

potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

12. Civilný sporový poriadok v § 432 ods. 2 CSP uvádza spôsob, ako má dovolateľ dovolací dôvod podľa tohto ustanovenia vymedziť. Dovolateľ je povinný uviesť právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uviesť, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Najvyšší súd je toho názoru, že uvedené ustanovenie je nutné vykladať v súvislosti s § 421 ods. 1 písm. c/ CSP zakladajúcim prípustnosť dovolania v prípade ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne, čo znamená, že dovolateľ je povinný dovolací dôvod vymedziť označením rozhodnutí dovolacieho súdu, v ktorých dovolací súd o danej právnej otázke rozhodoval rozdielne (zaujal iné právne závery).

13. Ak dovolateľ v dovolaní, prípustnosť ktorého vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. c/ CSP, nevymedzil označením rozhodnutí dovolacieho súdu, ktoré o danej právnej otázke zaujali rozdielne právne závery, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené. V takom prípade nemôže svoje rozhodnutie založiť na predpokladoch alebo domnienkach (o tom, ktorú otázku a ktorý judikát, stanovisko alebo rozhodnutie mal dovolateľ na mysli). Ak by postupoval inak, rozhodol by bez relevantného podkladu. Na druhej strane ale v prípade absencie vymedzenia právnej otázky a bez konkretizovania rozhodnutí dovolacieho súdu, ktoré o danej právnej otázke zaujali rôzne názory, nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok a v súvislosti s tým „suplovať“ aktivitu dovolateľa (advokáta, ktorý spísal dovolanie a zastupuje dovolateľa), z vlastnej iniciatívy vyhľadávať všetky rozhodnutia dovolacieho súdu týkajúce sa danej problematiky a následne posudzovať rozdielnu rozhodovaciu prax dovolacieho súdu ; v opačnom prípade by dovolací súd uskutočnil procesne neprípustný bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP, ale aj (konkrétne) účelu ustanovenia § 421 ods. 1 CSP.

14. Dovolateľ zastúpený advokátom, v dovolaní na preukázanie svojho tvrdenia, že dovolací súd o danej právnej otázke rozhodoval rozdielne, neuvádza v dovolaní žiadne rozhodnutia dovolacieho súdu. Dovolateľ tak nevymedzuje ním uvádzaný dovolací dôvod spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

15. Podľa § 447 písm. f/ CSP dovolací súd odmietne dovolanie, ak nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd odmietol dovolanie otca maloletého dieťaťa.

16. O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol uplatnením pravidla podľa § 52 CMP.

17. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.